

A fűtélyekhez.

Körös-körül fűtél felhő az égben,
Egy magányos állag ragyog körögeben.
Hisz a csillag volt a magyar nép lépe,
Kit idegen népek vettek körögre.

Nagy a világ és testvérünk minél benne,
Kínoson, a hi bajainkban nézve véne.
Schözy lepte a magyarhoz a világ!
Ellensége mindeken embe, a hit láts.

Na a magyar is elhagyja a magyart,
Nem lesz akkor olyan, a hi vele tart,
Nagy eltűnik, mint az égűl a csillag,
Na a fűtél felhő nést borulnak.

Föl, szérel, föl, körös az ellenségen,
Hi nertek is az árt, a hi minikünk.
Az vert vassra kiteret, a hi miniket,
Együtt fogjuk szét a körös bilincset.

Mert végére szabadokká kell lennünk;
Nad legyen az egy világ ellenünk!
Bennünk az meg látszik ne iftlen,
Nist velünk van az igazság s az iftlen.

Mutassuk meg: a magyar nem olyanmi,
Mint a gyetke; mit el lehet alhani;
A magyarnak élne kell örökre,
Ei nem szabad rabnak lennie többé!

Föl, szérel, nére kembe az ellenséggel;
Hi más Cuete kembe, ha nem a szérel?
Mire a szérel, ösöpp volt állila,
Kit így hittak, hogy az iftlen ottora!

Hiába, szét, hiába van garságot,
Világheted ránt a ráerót, a horbátot;
Allani fog, allani fog magyarhoz,
Elmi fogunk, elmi fogunk szabadon!

Petőfi Sándor

ST. MATEJ
TRONÁNYI AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

Petőfinck eredeti kézirat. Irta a Marxius pa-
mára. Lukács László utól kaptam emlékül.

MAGYAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA